

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

B. Franciscus Borgia porcum gerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

- » Iam capite toto prode quid gestaueris,
 » Et prode veste totâ: in opprobrium tui
 » Pudoris & ruboris, i, nunc albica.

Hæc ille victor: retroactus ilicet

Miser cucullus factus effusi fuit
 Noua lactis huius hydria; Adolphus suo
 Repentè socio discolor totus, fuit

Canis verendus factus in vestigio,
 Adeò capillos tinxerat lac impluens.

Quid cogitasse crederetis filios

Hoc Patris ausu? quid petulcos asseclas?

Fors erubuerint, fleuerintve, riserintve;

Abiere. Rediit candidatus ad suos

Adolphus; illum Ianitor vix agnitum

Vix ducit intrò, tam colore disparem.

Adolphe viue, viue nòbilissimâ,

Illustris Heros, hac tui victoriâ,

Adolphe dignâ te, & tuæ vestis Patre, &

Patre tam beato tam beatis filiis.

Næ victor ille est, qui pudorem, qui metum

Abire iussit exules, vt se Deo

Propius dicaret, & sacralet sanctius.

B. Franciscus de Borgia porcum gerit.

Ex Vita, lib. 4. cap. 1.

DVm luculentus est mihi focus domi,
 Quid est necessum poscere è viciniâ?
 FRANCISCVS etiam magnus heros BORGIA,
 Orbiq̃ue notus Hesperii, dux Gandiæ,
 Idemq̃ue Pro-rex nobilis Valentia,

Omnia perosus angue peius & cane
Lutosa rerum sæculique commoda,
Sociis IESU Patribus nomen dedit,

Hic iam per aliquot se sibi & suis probè
Probarat annos, quando missu IGNATII
Lustrare iussus Lusitaniæ plagas,
Auctoritate maximâ, lustrat, monet,
Solatur, animat, carpit, emendat, docet.

» Opere docetur plenius, quàm pulpito;
» Iubetque validè, quisquis exemplo iubet;
» Linguâ validior est manus: & hinc Borgia
Laboriosa, despiciara, vilia

Aggressus opera, sic facem præit suis,
Nunc fodere lætus, nunc olentes fœtido
Efferre sordes vehiculo promptissimus;
Iam vile cinctus supparum, pingues lauat
Præcuruus ollas, seminudus brachia,
Tenaciorem rodit aruinam manu.
Iamque ibat aliis præpeditis clauiger,
Se Ianitori ianitorem subrogans;
Audire nolam facilis ostiariam,
Ibat, redibat: nunc egenis diuidens,
Et hos & illos alloquens, vt res dabat.

Sed en feribat pulsus insolens fores,
» (Etenim vetusto iure semper Gentium,
» Quicumque gestat dona, iuris hoc habet,
» Portam vt potenter feriat atque referiat)
Crepitaculumque clamitando tinnulum,
Sono sonabat crebriore grandius.
Volat repentè Borgia: sic tamen volat,
Laudata gressus vt regat modestia.

Vbi porta patuit, en suem oblatum in stipem

Am-

Ambustum, obesum, euisceratum conspicit.
 Quid faciat? aberant qui suam inferrent domū.

Flocci ergo pendens, ecquis & quantus foret,

Vir id senectæ, id muneris, lubens huic

Se subdit oneri: tollit enectæ suis.

Antica crura, lentiusque conicit

Ambos in humeros, hæc dein percommode

Decussat ante pectus; occisi caput

Et ora porci prominent instar mitræ,

Difsectus illi venter exornat latus

Vtrumque, ritu Principalis cycladis:

Postica caudâ fordidam verrunt humum.

Regressus intrò sarcinam bellam gerit,

Et neque pudori, nec labori, nec suæ

Vesti ille parcat; hæc cruore & vngvine

Adipata sordet: sudor ilicet grauis

Fluit ore toto, vi laboris improbi.

Pudoris hilum vultui prodit minus,

Quam si per agros palliatus ambulet.

Et inambulasset in suillo hoc pallio

Gratanter vrbs vniuersæ compita,

Cælo vt placeret, & studeret proximo,

Si sic iuberent, queis iubere dat Deus.

inspiriosus in culinam dissitam

Vult tandem lætus. Hoc spectaculo

Compositus in stuporem rapitur, ac impos sui

» Tremulata verba truncat: Ecquid conspicio

» Mihi Pater, & vnde, & quomodo, & cur hoc pecus

» Superque tergo? quin mihi, quin alteri?

» Mora nulla, porcum deripit. Frater bone,

(Franciscus infit ore leniusculo)

» Stuporis huius desine. Anne mira res,

„ Si det vehiculum dulce bestia bestia?
 „ Si porcus humeris hunc suis porcum gerat?
 Maeste, ô beate Borgia, huius tesserâ
 Tam bellicosâ, tam potentis hac tui
 Tuis relictâ Posteris, victoriâ,
 Hæc te tuorum Cœtui Caput dedit.

*Dæmon Lutheri magister discipulo suadet
 ut Missam missam faciat.*

Lib. eiusdem Lutheri de Missa, tom. 7. fol. 479.

A Tro nefastæ noctis in meridie
 Lutherus, odium Cælitum, terræ pudor,
 (Sacro cucullo nondum in vrticas dato,
 Nequedum coronâ natâ in hispidum nemus)
 Dormibat altum faciliè tricenos pedes.
 Miraris? altis & profundis amphoris
 Exhaustis dimicarat pridie,
 Profunda totus, alta totus amphora.
 Dormibat, arctâ nare tam graues trahens
 Retrahensque ronchos, omnis vt viciniæ
 Tecta tremebunda dicerent, Furit Africanus.
 Sit venia fandi. Situla grandis ad latus
 Condormiebat dormienti; sed simul
 Condormiebat dormienti mensula
 Vicina, pleni fida custos canthari:
 Fors ne arma desint, queis tueri se queat
 (Si solita noctu forsan ingruat sitis)
 Venter adipatus & saburratus probè.
 Erat & propinquum, de que clauo pendulum
 Multifore buxum, vanitatis symbolon.
 Dormibat, inquam, cum satan olli affuit.

Genâ